

BORSSZEM JANKÓ

HUSVÉTI BIRKA.

— Hé! Le ne merd vágni előbb, míg mi oda nem érünk! . .

Husvét.

HUSVÉTI ünnep eljön évről évre,
S fölzeng a Hallelúja,
Keresztény szív gyúl földöntúli hévre
Vigaszt talál s fölenged gondja, búja.
Még tegnap sirt a szent sirnál; siratta
Az Istent a ki szenvedett miatta;
Meváltva büne és meg is bocsátva, —
Ujjong ma a dieső föltámadásra.

Husvétí bárány nem »agnus Dei!«
Lesi husvétí farkas!
A földnek koronás fejedelmei
Vizet zavarnak, s nem pihen a kard-vas.
Mire a szent lélek jó és leszáll,
Tán az egész világ fegyverben áll;
Béke-apostolok álarca hull,
S új pünkösdi királyság alakul.

Kezdődik a husvétí locsolás.
Csak ne locsoljunk — vérrel!
S ne golyó legyen husvétí tojás,
S ne látogassuk egymást gyász-szekérrel.
Hisz locsolódní van vizünk elég!
Áll Szeged vize napról napra még;
Ha minden tüveg ott merülne meg,
Szeged, vizétől menekülne meg.

Husvétkor az ajándék is szokás,
Ha van hozzá jó szándék:
Egykor nekünk is jutott egy csodás
Végzetszerű ajándék.
Azóta mindig várunk egy olyat,
Eljő husvét és mindenfélít ad,
Van Bosznia, uzsora, deficit, —
Csak egy hiányzik, a — »Husvétí czikk!«

Suttyomberky Dárius

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

»A Tiszából a Dunába foly a víz!« Ez a nóta járja most köztünk, a kik hazamenet előtt egyet rándultunk le a Dunán és fel a Tiszán. Hajónkat afféle tudományos expedícióhoz illőn »Minervának« hitták, rajta indultunk meg új Jásonokként a Tiszaszabályozás tervének arany gyapjáért. Nagyon jól ment minden. Usztunk, ami képviselőnek és magyar embernek igen könnyű, a vizet egy kis fictióval deficizitnek nézi s úgy eluszik benne, mint elemében a hal. Tehát usztunk-közben ettünk, ittunk, beszédeket hallgattunk és mondtunk. Nagyon jól esett; hiszen az ország-házát már harmadnapja hogy becsukták.

Szegedig együtt maradtunk, de ennek megtéve a vízi vizitet, a nagyobb részt elhordta a szél s csak a türelmesbek látták Szolnokot.

Közel voltam haza; el is suttyantam. Amennyire tellett, megtettem a magamét úgy mint a többi nagy hazafiak. Már nem félttem Szegedet.

De Tiszát sem

Szertartás

a chidiv udvaránál európai miniszterek bucsuztatásakor.

1. Az összes udvar félkörben az alkirály trónja előtt feláll. Mindenki összes rendjeivel jelen meg, s a szomszéd smphynkek enygmaticus mosolygásával.
2. Pontban déli 12 órakor a chidiv belép s kedélyesen üdvözölve a megjelenteket, int a főszertartás mesterek.
3. A főszertartás-mester int az al-szertartás-mesterek.
4. Utóbbi három izben meghajol s eltávozik, hogy azonnal az európai miniszterekkel visszatérjen.
5. Ezek a legdiszesb helyre — szemben az alkirályal — kerülnek.
6. Tíz kafedsi kávéval szolgál fel nekik.
7. Husz néger édességekkel.
8. Négy csibukdzsi csibukkal.
9. Elszíván pipájukat, a chidiv megköszöni buzgó munkálkodásukat az egyiptomi pénzügyek rendbehozatala körül és nilusi hálakönyveket ontván, (mely czélből két udvari krokodilus készen tartatik) mindegyiket földisziti az Alligator-rend nagy szalagjával.
10. Mindegyiknek ajándéku 2—3 hurit ád.
11. Tolmácsával biztosittatja örökös kegyéről.
12. Lelkesen megéljenzeteti az egész udvarral.
13. Végül int a rendőrőnököknek, aki mindkettejét nyakon csipi és kilöki az utcára, honnan a legközelebbi kikötőig díjtalanul eltolonczoltatnak.
14. Az udvar háromszor meghajol a távozők előtt s aztán a chidiv sarkát nyalogatja.

A'Z UJ CINCIN'NAITUS.

— Valjon, jönnek-e már értem? —

Felelős szerkesztő:
Fillents Filep.
Kiadó-tulajdonos: **Mia Manó.**
Fő dolgozó: **Fő dolgozó:**
Akiszsi Hazugodonor.

ÁPRILIS.

— Olyan lap, a melybe küldik az embert. —

Előfizetések helyett csak
főfizetések fogadtnak el,
t. i. azoktól, akik nekünk, „fö-
lnek“.
Czafolszky Lajos képviselő
úrtól levél nem fogadtatik el.

Április 1-jén.

Jelige: Elvetni való csak egy van a világon: a sulyok.

Borjúnýzó kis kedden, 1879.

A közönséghez.

MI nem vagyunk »Igazmondó«, ha-
nem Nemigazmondó.

Mi nem árulunk fillértárt, hanem
fillentárt.

Mi nem akarunk zuglap lenni, ha-
nem hazuglap.

Mi nagyobbitani akarjuk a hazát,
hozzá csatolván, ha nem is Dácziát,
de legalább Mendáciát.

Különb en csupa emberszeretetből
szerkesztjük az »Április«-t, mert már
ebből az első számból is meggyőző-
dhatt minden ember, hogy működésünk
csupa fillenthrópia. A szerkesztőség.

TÁVIRATOK.

New-York, ápr. 1. — Hayes elnök az
imént koronázottat meg az Egyszersült
és Kétszersült Államok császárává. Hol-
nap lesz egybekelése Kan Ada kisasszony-
nyal.

Bukarest, ápr. 1. — A romániai zsidók
országgyűlése elhatározta, hogy a keresz-
tényeket emancipálni nem fogja.

Irkucka, ápr. 1. — Korbaceff szibé-
riai alkormányzó becsületességen kapat-
ván rajta, Szent-Pétervárra deportáltatott.

Moszkva, ápr. 1. — Ocsicskoff térpá-
rancsnok ma reggel merényletet követett
el Szamarin egyetemi hallgató ellen. A
merénylet, mint ismeretes látót, Forrad-
almátiába száműzték. Szamarin három
revolver-szurást kapott és rögtön ször-
nyet élt.

Ekove, ápr. 11. — Pearson ezredet
40,000 zulu tartja szoros ostromzár alatt.
Ennek következtében az ostromlók közül
már vagy 100,000 halt éhen.

Windsor, ápr. 1. — Karapapucsikin-
pir, a zulu király küldötte, ma kérte meg
Viktória királynő kezét Csetevájó számára.
A királynő, hogy Angolországot megment-
se, rögtön beleegyezett.

Berlin, ápr. 1. — Bismarck herczeg,
a francia köztársaság elnökévé választat-
ván, holnap elutazik Párisba.

Konstantinápoly, ápr. 1. — Roth-
schild ma érkezett ide, hogy a kormány-
nyal megkösse az 5000 millió font ster-
lingre szóló kölcsönt. A feltételek igen
kedvezők. Kamat nem fizetetik, ellenben
a törlesztést, hogy annál biztosabb legyen.
Rothschild maga fogja eszközölni, éven-
kint 100 milliót róván le a szultáni három
péntáránál. Rothschild a Medzsidje-rend
7. osztályával díszítettett föl.

Vetljanka, ápr. 1. — Angol és fran-
cia kereskedők nagyban vásárolják ösz-
sze a pestisben elhaltak ruháit és ágnye-
müit, melyek Londonban és Párisban drá-

gán kelnek. — Vetljankát a kormány
égálji gyógyhelyéé szándékozik tenni,
amire fölöttébb alkalmas.

Félhivatalos rész.

Mint teljesen megbízhatatlan forrás-
ból értesülünk, Tisza Kálmán minis-
terelnök tegnap délután visszalépett. (L. alább.)

Károlyi gróf, a londoni nagykövet
állása tegnap komolyan meg volt ingatva.
(L. alább.)

Köszahíret vesszük, hogy Bécsben
is nagy változás készül és Schmerling
actiái folyton emelkednek. (L. alább.)

Helyreigazitások.

A »Budapesti Hírherdó« holnap
száma meghazudtolja főnebbi félhivatalos
hireinket. Ezek ellenében mind a három
fontos hírt teljesen föntartjuk. Sőt még
meg is toldjuk illetékesen:

Tisza Kálmán tegnap délután nem-
csak hogy visszalépett (t. i. a budai
palota erkélyéről a miniszterelnöki lakás
belsejébe), hanem egyszersmind le is
mondott (t. i. arról a reményről, hogy
még tegnap kitisztuljon az idő) és tár-
czáját letette (t. i. az íróasztalára,
mikor hazajött.)

Ami Károlyi gróftól illeti, állása e
héten csakugyan meg volt ingatva,
(t. i. Wight szigetére ment gőzhajón s a
tenger igen nyugtalan volt, úgy hogy még
a kapitány is tántorgott.)

Hogy végre Schmerling actiái
legujabban emelkednek, az is igaz,
mert Nordbahnja és Creditje van, ezeknek
részvényei pedig most igen jól kezdenek
állani.

Közzgazdaság.

Az Angolországgal kötött új kereske-
delmi-szerződés főbb pontjai ezek:

1. Az angol ipar termékei Magyar-
országon 15 százaléknál vámost fizetnek.

2. A magyar termékek Angolorszá-
gban vámentesek.

3. Az angolok Magyarországon mind-
ent aranyban fizetnek és pedig rögtön.

4. A magyar kereskedők Angolor-
szágban fizetéseiket hat hónapos váltókkal
eszközlik, melyek minden félévben meg-
hosszabbíthatnak.

5. A gyapju- és pamut-árak Magyar-
országon 50, az acéllárak 60 százalék levo-
násával áruhatatnak.

6. Anglia ezentel csak magyar kőszet-
net használ, az angol kőszetnet pedig díj-
mentesen Magyarországra szállítja.

Iátnivaló tehát, hogy az új szerződés
ránk nézve eléggé kedvező. Kár, hogy
egyelőre csak ezer esztendőre van meg-
kötve, 300 éves fölmondási idővel.

Válogatlatlan hazugságok.

× A pápa gyöngélkedése miatt Ró-
mában a husvéti nagy misét Dr. Koh n
Sámuel budapesti hitszónok fogja mon-
dani, ki e czélra már el is utazott.

§ Szeged fölépítésére nézve most
az a szép terv merült föl, hogy a víz
ugysem akarván onnan elmozdulni, a vá-
rost Velence példájára csatornás város
gyanánt állítsák helyre.

— Ipoly-Ságh nevét belügyminis-
teri engedéllyel Hazug-Sághra változ-
tatta.

+ A gáztársulat saját költségén be
akarja hozni a villanos világítást Buda-
pesten s ezért csak azt a szabadalmat kéri,
hogy éghőboru alkalmával a ménkfő-
gökbá akadt villámokat ösze szedhesse.

§ Bernáth Gázi lovagszobrárt jövő
héten fogják leleplezni az »Arany sas«
udvarán. Huszár Imre faragta.

☉ A nemzeti színház intendán-
sa gyanánt legujabban Teweze bécsi szin-
igazgatót említi. E kinevezés éle a nép-
színház ellen van irányozva. De tán csak
az uszodáknak gyűlne meg bajok az usz-
nadrágos darabokkal.

KÖZSÉGI HIREK.

A harmadik városház építésére a
Lípótmező egyik legkiesebb részében jelöl-
tek ki telket.

Uj hidat terveznek a Margit-sziget s
az új-pesti sziget között. Neve Szunyog-
hid lesz és csak 3 millióba szabad kerül-
nie.

Az ördög-árok és a budapesti csa-
tornák ezentel éjjel gázzal fognak megvi-
lágítani, nehogy a patkányok a sötétben
a falnak menjenek. E tervet a budapesti
állatvédegylet valósítja.

A józsef-téri park erdőrészeleteinek
kiszákmányolását a város egy angol rész-
vény-társulatnak adta bérbé, évenkint 2
millió forintért. Hír szerint árboczfákat
és hordó-dongákat fognak ott gyártani.
Az osztrák-magyar bank épületét a tár-
sulat már megvette és fűrészmalomná
alakítja át.

A Margit-híd áthelyezése a város-
ligetbe el van határozva. A hid három
részre szakíttatik, úgy hogy a Páva- és
Hattyu-szigetekkel három új közlekedés
fog létre jönni.

Szarvas Gábor és Ballagi Mór érde-
mes nyelvészeink között tegnap virradat-
kor párbaj volt a városligeti utvesztőben.
Az ellenfelek kardot használtak és egy-
másnak hátat fordítva elkeseredetten
lövöldöztek. A párbaj oka az volt, hogy
Sz. a »hazud«, B. pedig a »hazudik« ige
mellett kardoskodott. Vér szerencsére nem
folyt; az ellenfelek később együtt ebéd-
tek az akadémiai könyvtárban.

Krazehuber Tóbiás preschpurgi háziurnak okoskodásai.

Czu tumm!

Hát esz a Székedin ógorja már lenni a filág' gezebontja? A hexti skandall!

Tyun máma hoszám fiszidba gét finom uri helyteg. Én érszek engimet natyon mekdiszdellve. Hád a mikua dzsinállom negik a lexep gomblimá: gihúsznag a sepibul ety bappiros és atig nem hagyák pékibe engimet és atig brofogállnag a natylegisékemra, hoty dzsagutyan subsztribirdam edfen grájczert.

Falósákos erbreszung, raplás, attendát, jodékony-sáki revolver! Hol marad a lébliche bolliczáj?

Miollda az a Diszer kiendede, az egez czüffilizirde Eiroba és a tebi uaszágok nem dutnag etyibed mint a Székedinérd deglamállni, muzsigállni, és pingállni. Eszted asz utobit én megtenék magam is. Minden fal delli fan blagádokal: gonczert, színház, gränzchen, bignig, madiné, szuaré, gez-eped, gez-fadzora, dabló mit leven-diche püllder, minten a kárvizárosulldagnak.

A herr van Nasentröpfli, ami ety gitíne pádokos, indim porád én hoszám és famóz gellte, dzsinállda ety vierzeillige nódo, a mi már a hexti.

Na, dé Wassermacher unt'
Finden's Wasser gar nit kund.
Zwar ist grosz dort die Beklemmung,
Doch haben mi r die Iberschwemmung.
Alles fir die Szegeidiner
Koschama Diener!

És asz én intidfányomra eszted a gelledemént fok-uag elzavallni a musikalisch teglamadärische agedemipa, amid muszáj a degorum féget mékis mekdardani eszegnek a vaszerpedjárognak a peneficzjére.

Némelleg agardák hoty letyen mótyor teglamadzion. Czu tumm! Preschpurgba! Hád már mér nem Sanct-Pöltnpa? Hallom, a herr von Jökkái dzsünállda ety diáterstukk a graf Balffirul agi peszelli mótyorul. Preschpurgba ety Balffi mék nem peszellede mótyorul. Nem is lehed elle atni, merd asz itefalo mótyorság, hála istenek! már geszti uty czüffiliszálódni, hoty seniroza motág gilébni a teremdede nyelfet giopállni.

Mék isz uty ed biczike, ed biczike mintig elere hallatung.

P. p.!

Mokány Berczi a dombszögi kaszinóban.

— Árvizes ut. —

Tengerre magyar!

Ez most az mottó, úgy hal-lom az uságbul. Hát én is csak, hogy segítjek némi nemű képpen az hazán, közibéjük sziveskedtem; mondok: önnyi, innya, hajókázni, mókázni, makózni, hegedüni, cziterázni meg etceterázni, aztat csak eltrafalom én is, ha nem vagyok is kitanút honatya.

A hajó, aki vitt bennünköt, már czégérössen mutatta, hogy nem tudunk hová lenni a nagy bölcsessigtül, mer a Minerva vót aki a hátára vett bennünköt. Mingyá ja soroksári ágon kitetszett hogy maj fölvet a tudomány, mer aszongya az egyik inzsellér: hogy nem lett vóna szabad elzárni, a másik meg aztat magyarázta, hogy de nagy szöröncse, hogy ecsukták, fordúnának bele mindaketten a tele fejükkel.

Még Tiszát értünk, a Dunán sohajtottunk: ki a bánattul, ki az iteltül, olyik meg akkorákat csuklott mint egy kemenceze; ebbül mán az ital beszélt kifele.

Millyen dücső kompániája! Ott az ustorhegyes a Türr gyenyeralis. Oan bátor gyerek, hogy attul a rudas Hegedüstöl se fél, pedig furton furt kerügeti. Hát még az én Ananász komám, aki a salátát, pecsenyét, spárgát csak egy a szopatlan újjaival kapkodja ki jaz tálbul! Termiszetes ember, aki jaz elegánczián az tartja, francziának való, az is beteg francziának, törüném szájához az kadencziáját. Salamony Ferencz, a mint a Duna felül bóra nízünk, aztat magyarázta, hogy ez a nagy darab föld itt ezelött 150 esztendővel a tenger feneke vót, mig ecczer csak előgyütték a na'szszelek, hogy kiszárijják.

Ott vót egyvíve keverve mint husz-féle blattokbul öszsze kevert kártyajátik az öszszes ellenzék is, nyomnám fálnak a képpivel aztat a kóczos Verhovayt, ha'llegyék még lapossabb, oszt egy pingáná ki rája az én Nácsi komám az árvizes mappát!

A vezetünk oan ur vót, aki svábis, jordány is egy persónában. Ez az ő baja, de nem a mienk, mondám nőmös türelmességgel, mer az ő kastéjjába hajtattunk be a csókaji pusztán. Üsmertem aztat a kastélyt, mien ősi vót az hajdanába, mikor a Lupi bácsi vót benne kasznár. A hálósobába parupnyi alatt háltunk; ámbár ekhós nyoszójáink vótak, mégis ránk esett az ősi esső. Most meg levakarva rúlla a nőmös czimer, be jis meszelve, cserép is a födelin, üveg az ablakjába — szóval, egészen kijesett a régi uri formájából. Pusztulunk, veszünk!

Ha már ez a mi kolomposunk, mint az ü Noé össe, nem párossával emelt bennünköt a bárkájába: aztat remíltetem, hogy most maj kijut a nyöstínysigbül. Elő is fogtam a pitarba egy rangos kis czuczát, hogy mondok: hun termett meg ien gömböjüre? — hát abba ja pörcczenetbe a Noé unokája barátságossan meffogja a

nyakamot és aztat intézi hozzám, hogy a tisztelkedést elfogadja a háza körül, de ja szerelmeskedésről tegyek le, mer amien czifra a gubám, mégis kiteritti.

No, szemtelen zsidót láttam ölöget; de bátrát, aki én rám mer rájjeszteni! . . . nem vónék gavallér embör, ha nem becsüném meg benne eztet a nagy kurázsiját. Meg osztán oan früstökös ebédvacsorához ütetett benünköt, hogy hirtelenibe azt tudtam, főispányi installációzión vagyok.

Mikor Szögedéhöl közel értünk, ladikon sétáltunk szanaszét. Csatár Zsiga eztet ssónokolta, hogy: »szomoruz ez, barátim!« — továbbad meg, hogy: »barátim, ez szomoruz!« Mindig is mondtam: nincsen szebb a mó tudománál meg az élkes szájjasságnál. Hogy a komp alattunk megmegbillent: arra megijedt, de nem magájér, ha jáz édes hazájér. »Ugy tekintsenek barátim«, mondá jaz ladikásoknak »hogy az én szeméjjemben 20,000 csongorádi magyar van képviselve — föl ne borújon valahogy az a lílekvesztő!«

Akasztanám a kamrámba puczornak, de jó hazafi! Vissza jaz gözzösre!

Ecczerre csak jaj veszedelem! . . . hát ott ki vivódik az habokban? Valami asszony fajta. Mentsük meg! Hé legmysisg! Ódjátok le jaz ladikot! kijabálta az kapitány. Sose! mondok én — és ezzel aztat a nagy görög dinnyét,

akit a Türr gyenyeralis a minap magáhol vátott és erre az alkalmatosságra dezertnek szánt: még azon egészen

lekapom az asztalrul és odadobom a veszendő némberek, fogóczkodjon bele, akit meg is cselekedett, ugy lubiczkolt el hozzánk. Ki jis huztam, oszt a meleg kabínba megszárigattam, mer arra való vót a dorozsmaji menyecske.

Még jó se laktam a dicsősíggel, mikor megest jajveszékülés hallatszík a vizről. Nem is jajveszékülés, de ajvajveszékülés vót, mer egy vin fölpörös habarta joda le a Tiszát.

— No jebi, mondok neki, meg vagy most körösz-tüve. Elázott a maczesz!

A többség csónakval akarta kiszavazni a lebukásbul. De jén, hatalmas minoritás, nem hattam a kezembül kivenni eztet az ártatlany mulatságot. A hajóbéli kocsmárosné kosarábul kirántok egy fene hosszú vastag hürkát, aztat dobom le a jordinak.

— Kóbi, ezzel a husos kötéllel kihúzlak, de csak ugy, hogy a fogaddal kapaczkodol bele.

Kinjába esztet is megcselekedte, akin nagyokat mulattak az utitársak, de csakis a demokráta része, a kiben van e'kkis humor.

Bakaji Ferdinek nem tetszett, ámbátor demokráta ű is. Persze jaz kötél ellen vót kifogása, mér nem az ű méhelyéből vettem.

Este, lámpáskor, dücső véggit vetve az nömös és hasznos expeditióznak, megnyitottam előttük a »vizi-utat, de aztat a másikat.

Szóllott is a csöndes déli kakasszóig.

A GYERTYASZÁL.

— Abderita történet 4 képben. —

Egyszer egy bölc ember messze Abderában
Hosszu nyögés után mit gondol magában ?

Föl nem érte ésszel a nagy bölc Jokoklesz
Hogy e y sanyaruság elég ; kettő sok lesz.

Görsös gyertyaszálát, mely égett pislogva,
Nagyobb fényért, másik végén is meggyújtja.

Piperkulesz kis bölc így szól : sajj az újjad ?
Intettek ugy-é ? Már most bácsi fújjad !

Károlyi pohárköszöntése.

(H.) Károlyi gróf pohárköszöntése egy hörpenettel az angol nemzet kebelébe csöppentett bennünkent. Halhatatlan ivás volt, nem hosszú, de intensiv. Amaz Eszterházy hg óta, aki itt a legdrágább lovat lőtte agyon nagyuri kedvtelésből, osztrák-magyar kijelentés nem járt akkora szenzációval. Még egy ily hörpenet s kisimul tőle az a horpanat, mely monarchiánk globusát érte. A bor után a kávé mellett is történtek ránk nézve fontos nyilatkozatok Helyesen! Mindig is azt mondottuk és hirdetjük ezután is: káveant consuli et ambassadores!

(Hon.)

* * *

(Cs. L.) Valjon mit érezhetett Gorcsakov hg. Károlyi pohárköszöntésének hírére? Bizonyosan Görscakov lett belőle a méreg mián. Soha sem nyilatkozott fényesebben Anglia bölcsesége, mint midőn teljesen mi ránk támaszkodik. Egy beteg aki a vulkán fölött tánczol, bizalomra gerjeszt. A sötétben a vak jobb kalauz, mint a legéleseb szemű ember lámpás nélkül. Mint a mi Andrásynk, Beaconfeld is a szerencse fia. E szigetország, tekintélyünk által támogatva, arra van hivatva, hogy mellettünk és velünk elfoglalja végre azt a helyet, mely a két hemiszféra hatalmasságai között megilleti. Mi legalább nem vesszük le róla a kezünket. God save the queen?

(Ellenőr.)

* * *

Az egész Károlyi-toast humbug, melyet a kormány sajtója sütött ki. Kürtölik, hogy Károlyi pezsgővel toasztozott — ami az angol nyelv és angol szokások roppant ismeret-hiányára mutat. Mintha pezsgővel toasztolni lehetne, mintha a toast beszéd volna. Üssenek föl akár milyen angol szótárt s meglátják hogy a toast piritott kenyér-szeletet jelent, melyet csak nem lehet tán meginni? Az egész beszéd tehát ámitás.

(Egyetértés.)

* * *

Aki Károlyi beszédét olvasta s a szavakból ítél, nagyon jó dolgokat olvashat ki belőle. De diplomatiái nyilatkozatokban nem a mondott szót, hanem a sorok közt kell olvasni tudni. Mire való a diplomata nyelve Talleyrand szerint? Arra, hogy gondolatait elrejtse. Tehát kettő képzelhető: vagy kimondta gondolatait Károlyi gróf s akkor rossz diplomata lévén, el kell helyéről mozdítani — mivel pedig nem mozdították el, jó diplomatának tartják, vagyis olyanak, ki nem fecsegte el a külügyér titkait. De hát, ha ez mind nem is volna helyes okoskodás — kérjük, mi olvasható a sorok közt? Semmi. Semmiből pedig semmi lesz — mondja Shakespeare.

(Független Hírlap.)

* * *

Károlyi felköszöntése colossalis felsülés. Károlyi nem is volt jelen azon a lakomán, de még azt a lakomát

sem ülték meg, sőt ez a bizonyos egylet, melynek lakomáján állítólag Károlyi beszélt, egyáltalán nem létezik s ami több: a nemes gróf jelenleg nincs is Angliában, annál kevésbbé Londonban — sőt még ekkorig el sem foglalta az angol nagykövetséget. De ha mindez nem is volna való és Károlyi angol követ volna, Londonban tartózkodnék, az az egylet léteznék, az a lakoma megtartott s a kérdéses beszéd mondatott volna — mindezt megengedve, bizonyosan tudjuk, hogy a gróf sohasem iszik pezsgőt, minélfogva azt a beszédet sem mondhatta pezsgőzés közben. Kíváncsiak vagyunk a kormány czáfolatára.

(Pesti Hírlap.)

* * *

Ha Károlyi pohárköszöntésének van is jelentősége, nincs fontossága; ha van is meggyőző, de nincsen hordereje; ha van is hatása, nincsen sulya. Verba volant, scripta manent. Aláíratlan szerződés annyi mint váltóblankette. Beperelni, exequálni nem lehet vele. Mondta volna Károlyi beszédét egy phonographbba — úgy volna fontossága, hordereje, sulya — legalább is akkora, mint egy phonographé. Vagy ha már nem tette, mutatták volna meg az alá nem irt szerződést vagy legalább a papirosát. De mit nekünk papiros? A papiros türelmes, mi azonban türelmetlenek vagyunk s azért azt kiáltjuk: előfizetések folyton elfogadtatnak és teljes számú példányokkal rendelkezünk.

(Közvélemény.)

Börzeviczy W. M. élczei.

A szegedi katastrófa alatt sok birka-nyáj is ott veszett a vízben. Hanem egy-egy gazember — hat sein Schäfchen doch in's Trockene gebracht. (Gewalt!)

Olvasom, hogy Passanante, mikor megtudta hogy halálos büntetését életfogytig tartó fogságra változtatta a király, azt kérdezte: mit fog róla mondani a kritika? Ha én vagyok ott, azt felelem neki: »Signore, ön király gyilkos-társait egy fej h o s z s z á v a l mulja felül!« (Was?)

Azok a bécsi filharmonikusok igen szépen játszanak. Láttam Erkelt egy sarokban. Er machte böse Miene zum guten Spiel. (Feun!)

Eszembe jutott egy bölcs közmondás, mely a magam termése: Jót tenni kamatot hoz, de az uzsora tőkét. (Sühr zeutgemösz!)

Végre, mint olvasom, gróf lett az én barátom P. K. I. és udvari. Igen, igen; Graf ist er geworden. Hof-Photograf. (Neb-bich!)

Szt. pétervári napi hírek.

☛ **Hivatalos** nyomozások kiderítették, hogy Tiran-nyev herczeg gyilkosa, legott a merénylet után, a szem-közi fotografussal, kivel ugy látszik egy huron pendült, levétette magát, amint, jobbjában a hatsövű revolverrel, lábát a meggyilkolt mellére teszi. A gonosztevő ellillant.

*

☚ **Egy kávéházban**, melyet előkelő vendégek látogatnak, nehány tanuló tarokkozott. Hirtelen föláll az egyik s a mellette ülő társát e szavakkal: »halj meg, spion!« keresztül döfi. Erre aztán a gyilkos kimondta a három utolsó játékot s kiserőivel távozott.

*

+ **A rendőr-miniszter** ellen elkövetett utóbbi merénylet alkalmával, a gyilkos, látva hogy pisztolya czélt tévesztett, az izgatottságtól elájult s vagy egy negyed óráig nem tért magához. A merénylő nyomtalanul eltűnt.

*

☛ **Végre sikerült** a rendőrségnek egy omnibus tetején a javában működő nihilista-sajtót fölfedezni. A Perron lépcsőjén lévő szerkesztőség összes személyzetét elfogta s a kocsis-ülés alatt levő titkos fegyver-raktárt elkobozta.

TUDOMÁNY.

Tedvesz Fojdó bácsi!

A mult napotban a tesztvéjem — a ti ed leánnevelő intézet nededit osztályába jál — otthon fenhargon a földlajzt tanulta, ész amint oda fidelet, hát hallom, hod ezt olvassza a tönvéből: »a Duna . . . folyása Váczig délkeleti irányban, innet délfelé foly. — . . . Bukovinától ismét keletre foly« . . .

Tudja, tedvesz Fojdó bácsi, én méd czat a hajmadit elemi osztályba jálot, tehát méd nem vadot nadon jáltasz a mappán, de annit mál tudot, hod a Duna Vácztól déli irányban foly edész »Vukovár«-ig, innen pedid teleti ilányban. Hivattozva tehát hajmadit nojmalisztai tetintélyemle, azt mondtam tesztvéjemnet, hogy a tönvében (»Földrajzi tan-könyv, irta Berényi Salamon, 2-ik kiadás, Budapest

1877«) a »Bukovina« szó szajtóhiba ész javitsza azt ti Vutovállá, annál isz intább, melt a mappát mednézvé, az ne-tem idazat adott, szót a Feji bácsi azt mondta, hod Madalolszád hivatalosz helyszédnévtájában az előfjduló »Bukovina« helyszédet tözül ed szinez a Dunánat méd czat a tájjetán szem, annál tevészbbé a Duna mellett.

Másznap tesztvéjem felelt a földlajzból ész az illető helyen »Bukovina« helyett »Vukovár«-t mondott: az intézetbeli tanál bácsi ezt azonban nem találta helyesznet ész a tesztvéjemmel »Vukovár«-t iszmet visza toll idáltatta a tönvbéli szajtóhibába.

Mitój mint ezt a Feji bácsinat elmeszéljtüt, majd hanyatt vadódott!

Tiváncziszádhol elővettem a tesztvéjem földlajzát, ész amint tinyitom, a 30-ik lapon mindjált eztele a fujczaszád-odla atadtam: »a katonák gyalogosok, tü z é r e k é s m ű s z a k i a k ; « (nem volna szivesz, tedvesz Fojdó bácsi, medmondani, hogy-e hálom tözül mellithez tajtoznat a — huszájot?) — »Kereskedés az áruk tiesereléséből, vétel és eladásból áll.« E szejint ugy-e Fojdó bácsi, én isz tejesztedő vadot, melt a multtol a Lupi Józival elcezejltüt a tlajczájosz plajbászuntat, az 1 tlajczájosz ijtámat pedid tednap eladtam a Szájfensztájnel Tóbinat ug y a n c z a t 1 tlajczájélt. Aztán hogy lehet így ilni: vétel és eladásból?

Mind annyija szedet utóttet a fejembe, hogy addid nem isz olvassom tovább mid Földó bácsi ezet ijánt föl nem viládo-szit endemet.

Tezeit czótolja

hü tisz olvaszója

Vigyázó Laczi

U. i Ed nad téjészem volna méd tedvesz Fojdó bácsihoz. Tudva azt, mennyile szivén holdja Fojdó bácsi tisz olvaszóinat eldeteit, nem volna-e tegyesz befojásztát felhasználni ész tesztvéjem intézetbeli tanálját leábilni, hogy a felnöttet ottatászája nyitott tanfolyamban beijatozzét? Ha iden, attol a tanál bácsi nevét tözölni fodom Fojdó bácsival. Tülönben medjedzem méd, hogy e levelet tesztvéjem tudta néltil ijom Fojdó bácsinat, mejt nem atajom tesztvéjem előtt a tanál bácsija tetintelyét czolbitani ész azélt el ne áljuljon Fojdó bácsi a »Kis Lap« ban, mejt azt tesztvéjem isz jendeszen olvassza. V. L.

Boldog állapot.

Az beszéli a »M. Állam« hogy a szent atya s a centrum között a legnagyobb egyetértés van. »A pápa azt akarja, amit a centrum akar; s a centrum azt akarja, amit a pápa akar.« Így nyilatkozott, ugymond a mi kegyes lapunk, XIII. Leo. — Ez aztán a kellemes közlekedés! Ha p. a pápa azt akarja, amit a centrum nem akar: egyszerűen azt akarja, hogy a centrum ne azt akarja a mit nem akar s így a centrum legott azt akarja, amit a pápa akar, hogy a centrum ne akarjon, azt akarván, amit a pápa akar.

Régiség.

(Ifj. Rómer Flóris lelete)

KATHEDRAI BÖLCSSÉGEK.

A magány, az egyedüliség is nagy élvezet, főleg szelimes társaságban.

*

Az igazság sokszor rá szorul a cifra köntösre, hogy tetszetőssé váljék az ember szemében. A régiek is belátták ezt, s ez okból is tüntették föl meztelen nő alakjában.

*

A komoly materialisták az ember és állat közti különbségnek csak azt tekintik, hogy amazok nyers állapotban eszik a húst, ezeket pedig megsütik.

*

A schaffhauseni zuhatag egyike a legimpozánsabbaknak; már Baedekerben is fél órányi távolba hallszik el.

*

Virgil már azáltal is kimutatta szabadelvűségét, hogy süttö fiának született.

*

Minden szerdán és pénteken görög leccze — kivéve ha vásár-, vagy ünnepnap esik közbe.

*

Hogy a tévedés vonzóbb az igazságnál, az mélyen gyökerezik az emberi természetben, mert az igazság sokszor hasonlít a halálhoz, melyet képtelenek vagyunk elviselni.

*

Az önök korában a színház nem művelődési intézmény, hanem tűz, mely körül addig lebegnek, míg oda ragadnak.

CYCLOPEDIA.

Apród: homöopata. — Ágrólszakadt: a gyümölcs. — Bölcsész: dajka. — Borostyán: vén korhely. — Cserepár: a jegyesek. — Ebedlő: kutyaboldond. — Elnök: fiadzó macska. — Futár: trombita raktár. — Gardedám: kecsőr, gátrány, kémlény, libapásztor. — Hordó: targonczás. — Kézfogó: az orvos. — Kantár: férfi klub. — Korhely: a kórház. — Költemény: pinézéri számla. — Márta: szósz. — Magda: granarium. — Marcsa: kis marakodó. — Macedonia: a maczesz hazája. — Morea: cigány ország. — Napraforgó: napernyő. — Oltár: tüzoltó. — Óda: antiquár könyvkereskedés. — Pohár: kövér ember. — Pénzverde: kocsmá. — Pápista: a kis gyermek, midőn enni kezd. — Paprika: a plébános ur Friderikája. — Szemérem: a jó ezéllővő jutalma. — Vadász: tők disznó. — Végrendelet: allövet. — Végrehajtó: seidlicz por.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

L. K. Rég ismerjük a tréfát; közöltük is volna már, ha nem költené hozzá magyarázat. A commentált élcz pedig elveszti legfőbb sajtóhelyesen okoskodik; de gazdasági reflexiói tétlőre valók. — P. I. A postscriptum a legjobb. De hogy az a »mint kívül« mit jelent, azt nem birtuk megérteni. Az ószer! — Szokratész. Kitűnök. — P. P. (Ab. Szent.) Kényszeredett élczelgetések. — D. (Brzbnny.) Ártatlan dolgok azok. — V. (Krsztr.) Igazán az, amit a német »holdbeli borjunak« nevez. Bekötjük. — L. A. (N. Vrd.) Egy különben tevékeny iparost azért, mert Jókai »brudert ivott« vele, nem tartunk arra valónak, hogy kifigurázzuk. De meg ha sok tekintetben gyarló és neveléses is: nem eléggé ismeretes egyéniség arra nézve, hogy akkora terjedelemben, mint amilyet ön igénybe akar venni lapunkból, foglalozzunk vele. A kántus ez egyszer kárba vészett. — Kallisztosz. Kár hogy személyes. — Pldgs. Vannak erre a mintára különbek, mint p. »mi a fantázia? mi a regényesség?« stb. Ezeket közölni nem lehet. Az ön küldeményében egy-kettő akad, a melyeket fölhasználunk. — B. (N. Knzs.) Az adoma jeles, a melléklet szörnyű. Amaz a naptárba kerül, emez a csodabogallériába. — B. K. Ez egyszer nem sikerült. Ami jó bennök, nagyon régi. — „Nagyváradi idyll.“ Sem a tárgyat nem ismerjük, sem az urakat, akiket benne szerepelt. Nekünk első sorban kell tudnunk, hogy miről van szó. — V. G. (Örkény.) Kérjük a Cs.-ra vonatkozó adatok újabb beküldését. Nem hittük, hogy szükségünk lesz rá.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Az

„ATHENAEUM“

könyvkiadó-hivatalában
Budapest, Ferencziek-tere 3. sz.
>Athenaeum-épület, s általa
minden könyvkereskedésben
kapható:

Porzó

Tárczalevelei

Rajzok a társas életből, a család
köréből, uti vázlatok stb.

Irta

ÁGAI ADOLF.

— 2 kötet. — 46 iv. —
ára 4 forint.

E cikkek felől csak egy
vélemény uralkodik: hogy azok
úgy formában, mint tartalom-
ban a legjobbak sorába tarto-
znak, mik a magyar szépiro-
dalomban az utóbbi években
megjelentek. Humor, guny, költői
melegség, finom részletezés,
szellemes játszás, élénk szí-
nezés, könnyedség, felületesség
nélkül a végig szabatos, jóízű
magyarosság, mely sehol sem
válík póriassá — ezek azon tu-
lajdonok, melyek e gyűjtemény-
nek megadják súlyát és becsét.

A KÉT VÉGZET.

Regény.

Irta **COLLINS WILKIE.**

Angolból fordította:

Mudrony Pál.

Ára 1 frt 60 kr.

Az angol szépirodalomnak
egyik legújabb igen érdekes re-
génye ez. Collins nevét már
régóta mint az érdekesítő re-
gények mesterét ismeri az
egész világ. A két végzet is
egy ilyen történetet beszél el.
Collins a szerelem hatá-
lalmát oly varázsszín-
ben tünteti fel a regényben,
mely ellenállhat-
lan végzet szerűséggel
uralkodik a regény hőse fe-
lett, az élet legváltozatosabb
körülményei között. E mellett
minduntalan új meg új
színtért ír le, élénk,
erőteltjes, élethű vo-
násokkal, ami már magá-
ban véve is maradandó becsét
kölcsonöz e regénynek s azt az
angol remek irodalmi
termékek sorába eme-
li. Mert a mellett, hogy e re-
gény története oly érdekes,
hogy a ki azt olvasni kezdi,
alig tudja ezt a könyvet letenni,
míg azt végig nem olvasta,
egyszerűsind Shetland,
Zuyder Zee stb. leírása tu-
dományos is, és valódi remek-
mű a maga nemében.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS.

A

MAGYAR BAZÁR

mint

A NŐK MUNKAKÖRE

czimű illusztrált szépirodalmi divatlapra.

A NŐKÉPZŐ-, GAZDASSZONY- ÉS NŐIPAREGYLET HIVATALOS
KÖZLÖNYÉRE.

Tisztelettel felhívjuk lapunk pártolót előfizetésük
megújítására. Figyelmüket a gazdag s változatos tartalom
kívül főképp mellékleteinkre hívjuk fel, azaz pompás pá-
risi divatképeinkre, s az érdekes regénymellék-
letre, mely utóbbi valóban rendkívüli kedvezmény.

Engedjék meg különben még azt is, hogy
arra figyelmeztessük, lennének szivesek előfize-
tésüket minél előbb beküldeni, miután a tömeges
pártolást tekintve, ismét könnyen megeshetnék
hogy a későn beküldött előfizetések egy részé,
már ki nem elégíthetnők.

Előfizetési feltételek a Magyar Bazárra

Évenként 10 frt
Félévenként 5 frt
Negyedévenként 2 frt 50 kr.

Az előfizetési pénzek az alulírt kiadóhivatalnak leg-
célzszerűbben postautalvánnyal küldhetők.

A M. Bazár kiadóhivatala.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS

A

„MAGYAR LAPOK“-ra.

Az áprilisi évnegyed közeledtével felhívjuk la-
punkra az olvasó-közönség figyelmét.

Célunkat egy határozottan ellenzéki, élénk és
olcsó politikai napilap megalapítása képezte.

Megelégedéssel tekinthetünk vissza eddigi pá-
lyánkra. Lapunk, úgy szólva, hétről-hétre erősödött
s a pártolás növekedésével erőnk is fokozódott fel-
adatunknak minél teljesebb betöltésére.

Nem volt esemény sem a bel-, sem a külföldön,
sem a fővárosban, lett legyen az politikai, társadalmi
vagy irodalmi és művészeti, melyről lapunkban az
olvasó nem talált volna gyors és alapos értesülést. A
szegedi árvíz vészes napjaiban a mi tudósításaink sok
részben tulszárnyalták a nagy lapok tudósításait is.

A társadalmi kérdések tüzetesebb megbeszélése
lapunk speciálitását képezi. Cikkeink tartalma ta-
nuságot tesz arról, mily kitűnő munkatársakat sike-
rült megnyerni lapunkhoz.

A „Magyar Lapok“-at a magyar közönség párt-
fogásába ajánljuk.

Előfizetési árak:

Félévre 7 frt.
Évnegyedre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.

Előfizetheti a „Magyar Lapok“ kiadóhiva-
talában Budapesten, Athenaeum-épület.

Előfizetési felhívás

a

„Magyarország és a Nagyvilág“

április—juniusi folyamára.

A folyó év első negyede végéhez közeledvén,
tiszttelettel fölkérjük amaz előfizetőinket, kiknek elő-
fizetése e hóval lejár, sziveskedjenek megrendelésük
ket mielőbb megújítani, hogy a lap pontos szétkül-
dése fennakadást ne szenvedjen.

A „Magyarország és a Nagyvilág“ előfizetési ára:

Negyedévre 2 frt 50 kr.
Félévre 5 frt.

Az előfizetési pénzek (melyeknek elküldésére
legcélzszerűbb a postai utalványok használata) az
Athenaeum kiadóhivatalához: Budapest, Ferencziek
tere 3. sz. intézendők.

A „Magyarország és a Nagyvilág,
kiadóhivatala.

A

„KIS LAP“

t. előfizetőihez!

A folyó évnegyed végéhez közeledvén, tiszte-
lettel kérjük azokat az előfizetőinket, kiknek előfize-
tése e hóval lejár, sziveskedjenek megrendeléseiket
mielőbb megújítani, hogy a lap pontos szétküldés
akadályt ne szenvedjen.

A „KIS LAP“ előfizetési ára:

Negyedévre 1 frt 40 kr.
Félévre 2 frt 80 kr.

Az előfizetések (melyeknek elküldésére legcél-
zszerűbb a postai utalványok használata) a „KIS LAP“
kiadóhivatalához (Budapest, Ferencziek tere 3. sz.
intézendők.

A „KIS LAP“ kiadóhivatala.